

§ 51. Komornicy sądowi, czynni w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego w okręgach Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz w okręgu Sądu Okręgowego w Katowicach, pełnią nadal czynności komorników, przyczem od 1 stycznia 1933 r. służy im prawo pobierania części opłat w wysokości, określonej w § 40 rozporządzenia niniejszego.

Prezesa sądów apelacyjnych władni są najpóźniej do dnia 31 marca 1933 r. ustalić stosunek służbowy tych komorników na zasadach rozporządzenia niniejszego.

§ 52. W okresie ustalania prezesa sądów apelacyjnych władni są mianować na stanowiska komorników dotychczasowych komorników (§§ 50, 51), chociażby co do poziomu wykształcenia, praktyki i egzaminu nie odpowiadali warunkom, określonym w rozporządzeniu niniejszem.

§ 53. Komornicy komisoryjni, ustanowieni w okręgach Sądów Apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz w okręgu Sądu Okręgowego w Katowicach, mogą pełnić czynności egzekucyjne najpóźniej do dnia 31 marca 1933 r., jeżeli ustanowieni byli do odwołania. Komornicy komisoryjni, ustanowieni na czas określony, pełnią czynności egzekucyjne aż do upływu tego czasu.

§ 54. W okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie sprawy dyscyplinarne komorników, wszczęte do dnia 31 marca 1933 r. w myśl dotychczasowych przepisów, toczą się do końca według tych przepisów.

§ 55. W ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego prezesi sądów apelacyjnych władni są w przypadkach wyjątkowych zwalniać w całości lub w części kandydatów od odbycia praktyki u komornika.

§ 56. W ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego mogą być mianowani w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie członkami komisji egzaminacyjnych, w miejsce członków z grona komorników, sekretarze sądowi, obznajmieni z czynnościami egzekucyjnymi.

§ 57. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc z zastrzeżeniami, zawartymi w §§ 50, 51, 53, 54 wszelkie przepisy, dotyczące sądowych organów egzekucyjnych.

W okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie przepisy te tracą moc z dniem 31 grudnia 1932 r.

§ 58. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Załączniki do rozp. Min. Sprawiedl.
z dnia 1 grudnia 1932 r. (poz. 886).

Wzór Nr. 1.

Nr. księgi prot. egz.

SWIADECTWO.

Pan
złożył w dniach
egzamin na stanowisko komornika z wynikiem
Dnia 193 . . r.

(pieczęć)

Komisja egzaminacyjna przy Sądzie
Okręgowym w

Przewodniczący Komisji

Członkowie Komisji

Wzór Nr. 2.



887.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 sierpnia 1932 r.

w sprawie zgłoszenia przez Polskę przystąpienia do konwencji między Austrią, Włochami, Rumunją, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców i Czechosłowacją, w sprawie uregulowania wypłaty zaopatrzenia funkcjonariuszów prowincjonalnych, gminnych i powiatowych, podpisanej wraz z protokołem w Wiedniu dnia 30 listopada 1923 r.

I.

Podaje się niniejszem do wiadomości:

1. że dnia 30 kwietnia 1932 r. zostało zgłoszone Rządowi Austriackiemu przystąpienie Polski do konwencji między Austrią, Włochami, Rumunją, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców

- i Czechosłowacją, w sprawie uregulowania wypłaty zaopatrzenia funkcjonariuszów prowincjonalnych, gminnych i powiatowych, podpisanej wraz z protokołem w Wiedniu dnia 30 listopada 1923 r.; wymienione zgłoszenie przystąpienia nastąpiło w myśl oświadczenia Delegata Polskiego, zawartego w ustępie ostatnim protokołu, załączonego do projektu powyższej konwencji jako też do projektu konwencji między Austrią, Włochami, Polską, Rumunją, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców i Czechosłowacją, dotyczącej uregulowania różnych kategorii emerytur, które nie zostały uregulowane przez konwencję Rzymską z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 8, poz. 41 str. 86);
2. że, zgodnie z komunikatem Rządu Austriackiego, powyższe przystąpienie obowiązuje Polskę od dnia 10 maja 1932 r. t. j. od dnia otrzymania przez Rząd Austriacki zgłoszenia przystąpienia.

II.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, zgodnie z odnośnym komunikatem Rządu Austriackiego, że złożenie, w imieniu Rządu Królestwa Serbów, Chorwatów i Słoweńców, ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego wyżej wymienionej konwencji w sprawie uregulowania wypłaty zaopatrzenia funkcjonariuszów prowincjonalnych, gminnych i powiatowych, nastąpiło dnia 12 maja 1930 r., stosownie do postanowień art. 5 rzeczony konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Przekład.

KONWENCJA

między Austrią, Włochami, Rumunją, Królestwem Serbów, Chorwatów, Słoweńców i Czechosłowacją, w sprawie uregulowania wypłaty zaopatrzenia funkcjonariuszów prowincjonalnych, gminnych i powiatowych.

(Przystąpienie Polski do konwencji zgłoszone zgodnie z ustawą z dn. 18 lutego 1932 — Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 278).

Pragnąc zawrzeć konwencję w tym celu, Wysockie Układające się Strony wyznaczyły swymi pełnomocnikami:

Prezydent Związkowej Republiki Austriackiej:
Dr. Wiktora KIENBÖCKA, Ministra Federalnego Skarbu;

Jego Królewska Mość Król Włoski:
Antonio Chiaramonte BORDONARO, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego J. K. M. Króla Włoskiego w Wiedniu;

Jego Królewska Mość Król Rumuński:
p. J. NISTOR, Ministra Stanu;

Jego Królewska Mość Król Serbów, Kroatów i Słoweńców:
p. Iwana ROUPNIKA, dr. prawa i Starszego Radcę Skarbu i
p. Milana CVETNITCHA, Starszego Rewidenta Kolei Państwowych;

Prezydent Republiki Czechosłowackiej:
p. Dr. Bohumila VLASÁKA, Pierwszego Naczelnika Sekcji Ministerstwa Skarbu,

którzy po złożeniu swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, uchwalili, co następuje:

Artykuł 1.

Kraje, powiaty i gminy dawnego Cesarstwa Austriackiego, znajdujące się w całości na terytorjum jednego z układających się Państw, względ-

CONVENTION

entre l'Autriche, l'Italie, la Roumanie, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes et la Tchécoslovaquie concernant le règlement des pensions provinciales, communales et de districts.

Voulant conclure une convention à cet effet, les Hautes Parties Contractantes ont nommé pour leurs plénipotentiaires:

Le Président Fédéral de la République d'Autriche:
M. le docteur Victor KIENBÖCK, Ministre fédéral des finances;

Sa Majesté le Roi d'Italie:
M. Antonio Chiaramonte BORDONARO, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:
M. J. NISTOR, Ministre d'Etat;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:
M. Ivan ROUPNIK, docteur en droit et Conseiller Supérieur des Finances, et
M. Milan CVETNITCH, Révident Supérieur des Chemins de Fer d'Etat;

Le Président de la République Tchécoslovaque:
M. le docteur Bohumil VLASÁK, premier chef de section au ministère des finances,

lesquels, ayant déposé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, ont convenu de ce qui suit:

Article premier.

Les pays, districts et communes de l'ancien Empire d'Autriche qui se trouvent entièrement sur le territoire d'un des Etats Contractants respective-

nie następcy prawni wspomnianych korporacji prawnych, przyznawać i wypłacać będą zaopatrzenia i odprawy, przewidziane w odnośnych statutach, swym urzędnikom i nauczycielom publicznym, którzy stali się na mocy traktatów pokojowych obywatelami innej Układającej się Strony — w tej samej wysokości i według tych samych norm, jakie się stosuje do urzędników - emerytów, uzyskujących obywatelstwo Państwa, w którego obszar wchodzi wspomniane korporacje prawne. Powyższe postanowienia będzie się również stosowało do urzędników, którzy stracili posady tylko wskutek uzyskania nowego obywatelstwa na mocy traktatów pokojowych, o ile takie osoby nie zostałyby dopuszczone do służby publicznej w charakterze urzędników, czy to państwowych, czy prowincjonalnych, czy powiatowych, czy gminnych, na terytorjum Państwa, którego obywatelstwo uzyskali.

Artykuł 2.

Wypłata emerytur i innych kwot z tytułu zaopatrzenia na obszarze krajów, powiatów i gmin, podzielonych na mocy traktatów pokojowych, będzie przypadła administracji tej części obszaru, do której emeryt należy wskutek przyjęcia obywatelstwa na mocy traktatów pokojowych. W razie, gdyby emeryt przyjął obywatelstwo innej Układającej się Strony, aniżeli tej, której przypadły części obszaru, wypłata emerytury przypadnie na tę część obszaru, w której uprawniona osoba pełniła służbę przez największą ilość lat policzalnych do emerytury, przy czym nie wyklucza się zawarcia układów specjalnych w celu uproszczenia wypłat, przy uwzględnieniu wzajemnej kompensaty.

Artykuł 3.

W razie, gdyby wskutek stosowania postanowień, zawartych w artykule poprzednim, wynikną dla administracji jednej z dwóch części podzielonego obszaru, wydatek kwotowo wyższy, niżby to wypadło z stosunku, jaki ustalono na mocy art. 204 Traktatu w St. Germain dla długów publicznych, zastrzeżę się zaliczenie tej nadwyżki wydatku przy ostatecznym podziale tego rodzaju ciężarów, przypadających na wspomnianą część podzielonego obszaru administracyjnego.

Artykuł 4.

W razie, gdyby po dniu 3 listopada 1918 r. zaopatrzenie tego rodzaju było wypłacane przez władzę inną, aniżeli właściwą, w myśl powyższych postanowień, wypłaty takie pomiędzy Układającymi się Stronami, względnie pomiędzy odnośnymi korporacjami prawnymi, będą uważane za wzajemnie skompensowane.

Niniejsza konwencja nie narusza w niczem konwencji już zawartych lub takich, które zostaną zawarte pomiędzy różnymi Układającymi się Stronami.

Artykuł 5.

Niniejsza konwencja zostanie ratyfikowana w najbliższym czasie.

ment les successeurs légaux desdits corps moraux, conféreront et payeront les pensions et les autres allocations de retraite prévues par les règlements relatifs à leurs propres fonctionnaires et instituteurs publics qui seraient devenus ressortissants d'une autre Partie Contractante en vertu des Traités de Paix dans le même montant et selon les mêmes normes que pour les fonctionnaires pensionnés devenus ressortissants de l'Etat où sont sis les susdits corps moraux. Cela s'appliquera également aux fonctionnaires qui perdraient leur place seulement à la suite de l'acquisition d'une nouvelle nationalité par effet des Traités de Paix, en tant qu'ils n'auraient pas été admis à un service public comme fonctionnaire soit d'Etat, soit provincial, soit de district, soit communal dans le territoire de l'Etat, dont ils ont acquis la nationalité.

Article 2.

Le paiement des pensions et des autres allocations de retraite dans les circonscriptions des pays, districts et communes divisées par suite des Traités de Paix, sera mis à la charge de l'administration de la partie de la circonscription à laquelle le pensionné appartient à la suite de l'acquisition de la nationalité par effet des Traités de Paix. Si le pensionné avait acquis la nationalité d'une autre Partie Contractante que celle à laquelle sont revenues les parties de circonscriptions, la charge de la pension incombe à la partie de la circonscription dans laquelle l'ayant droit a fait service pendant le plus grand nombre d'années de service à calculer pour la fixation de la pension, sauf des accords particuliers tendants à simplifier les paiements par voie de compensation mutuelle.

Article 3.

Au cas où par l'application de la disposition (article) précédente, résulterait pour l'administration d'une des deux parties de la circonscription divisée une imposition supérieure à la quote-part proportionnelle qui, sur base de l'article 204 du Traité de St. Germain, sera fixée pour les dettes publiques, on tiendra compte de cette surimposition dans la répartition définitive des charges revenant à ladite partie de la circonscription administrative divisée.

Article 4.

Au cas où, après le 3 novembre 1918, des pensions de ce genre seraient payées par une autre autorité que celle compétente d'après ce qui précède, ces paiements entre les Parties Contractantes respectivement entre les corps moraux respectifs seront considérés comme réciproquement compensés.

La présente convention ne porte nulle atteinte aux conventions déjà passées ou à passer entre les différentes Parties Contractantes.

Article 5.

Cette convention sera ratifiée le plus tôt possible.

Każde z Państw poszczególnych prześle swą ratyfikację Rządowi Austrjackiemu, który poda ten fakt do wiadomości pozostałych Państw podpisujących.

Ratyfikacje zostaną złożone w archiwum Rządu Austrjackiego.

Niniejsza konwencja wejdzie w życie po ratyfikacji przez wszystkie Wysokie Układające się Strony, w dniu złożenia ostatniej ratyfikacji.

NA DOWÓD CZEGO wyżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Wiedniu trzydziestego listopada tysiąc dziewięćset dwudziestego trzeciego roku, w jedynym egzemplarzu w języku francuskim, który zostanie złożony w archiwum Rządu Austrjackiego, a którego odpisy autentyczne zostaną przesłane każdemu z Państw podpisujących.

ZA:

AUSTRJE:

Dr. Kienböck

WŁOCHY:

A. Bordonaro

POLSKĘ:

RUMUNJĘ:

Z uwagi na protokół z dnia 30 listopada 1923, dołączony do projektu konwencji między Austrią, Włochami, Polską, Rumunją, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców i Czechosłowacją, dotyczący uregulowania różnych kategorii emerytur, oraz do projektu konwencji pomiędzy Austrią, Włochami, Rumunją, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców i Czechosłowacją, dotyczącej uregulowania emerytur prowincjonalnych, gminnych i powiatowych, które, podpisany J. Nistor, Minister Stanu, oświadcza, że podpisze i podpisuje te dwa teksty konwencji, stwierdzające, że postanowienia zawarte w konwencjach nie mogą stanowić żadnej przeszkody dla Królewskiego Rządu Rumuńskiego w ustaleniu przez jego ustawodawstwo wewnętrzne warunków, które winni wypełnić petenci, aby móc żądać przyznania sobie prawa do emerytury jak również do jej wysokości.

26 lipca 1924 r.

J. Nistor

KRÓLESTWO SERBÓW, KROATÓW I SŁOWEŃCÓW:

Dr. Roupnik

M. Cvetnitch

CZECHOSŁOWACJĘ:

Dr. Bohumil Vlasák

Chaque Etat adressera sa ratification au Gouvernement Autrichien, par le soin duquel il en sera donné avis à tous les autres Etats signataires.

Les ratifications resteront déposées dans les archives du Gouvernement autrichien.

La présente Convention entrera en vigueur après ratification de toutes les Hautes Parties Contractantes, à la date de la deposition de la dernière ratification.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires sus-nommés ont signés la présente Convention.

Fait à Vienne, le 30 novembre mille neuf cent vingt trois en un seul exemplaire français qui restera déposé dans les archives du Gouvernement d'Autriche et dont les expéditions authentiques seront remises à chacun des Etats signataires.

POUR:

L'AUTRICHE:

Dr. Kienböck

L'ITALIE:

A. Bordonaro

LA POLOGNE:

LA ROUMANIE:

Vu le protocole du 30 novembre 1923 annexé au projet de Convention entre l'Autriche, l'Italie, la Pologne, la Roumanie, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes et la Tchecoslovaquie, concernant le règlement de diverses catégories de pensions ainsi qu'au projet de Convention entre l'Autriche, l'Italie, la Roumanie, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes et la Tchecoslovaquie concernant le règlement des pensions provinciales, communales et des districts, le soussigné J. Nistor, Ministre d'Etat, déclare signer et signe ces deux textes de Conventions, en précisant que les Conventions ne pourront constituer aucune entrave pour le Gouvernement Royal Roumain d'établir par sa législation intérieure, les conditions à remplir par les requérants pour pouvoir prétendre la reconnaissance d'un droit à la pension ainsi que le quantum de la pension à servir.

Le 26 juillet 1924.

J. Nistor

LE ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES:

Dr. Roupnik

M. Cvetnitch

LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

Dr. Bohumil Vlasák